

Høringssvar vedr. model for dagplejens fremtidige organisering

"Det må være en vittighed!" Så kontant var den umiddelbare reaktion, da vi som forældrerepræsentanter i DII Regnbuen blev præsenteret for Model 4 i forvaltningens forslag til fremtidig organisering af dagplejen – en model, der lægger op til en høj grad af sammensmeltning mellem dagplejen og daginstitutionerne, både fysisk, personalemæssigt og økonomisk. Den foreslåede model er fuldstændig uacceptabel for os, og det er os en gåde, at man fra forvaltningens side vil være bekendt at præsentere en model med så mange tilsyneladende uovervejede konsekvenser.

Det foreslås, at 3-4 dagplejere ansættes i daginstitutionen og tilknyttes personalegruppen her. Bl.a. skal der holdes fælles personalemøder for dagplejerne og institutionspersonalet. Sådanne møder vil efter vores overbevisning være spild af tid for begge grupper, idet de problemstillinger man står overfor i en dagpleje i sagens natur må være væsentligt anderledes end i en daginstitution i og med at arbejdsvilkårene er vidt forskellige. Det kan naturligvis ikke udelukkes, at dagplejerne vil kunne have nytte af at sparre med uddannet pædagogisk personale, men den funktion varetages langt bedre af de nuværende pædagogiske konsulenter, og vi ser ingen grund til, at denne opgave skal pålægges vores personalegruppe, der om nogen har rigeligt at se til i forvejen! Derudover skal der laves fælles virksomheds- og læreplaner for dagplejen og institutionen, og der skal oprettes fælles forældrebestyrelser; igen med tanke på de vidt forskellige vilkår de to områder opererer under, forekommer også dette både utopisk og nytteløst.

Som et led i den stærke integration mellem de to områder, vil institutionslederen skulle påtage sig et væld af nye opgaver; institutionslederen skal udover sine eksisterende opgaver bl.a. stå for rekruttering og ansættelse af dagplejere (i øvrigt en opgave, som selv kommunen hidtil har haft mere end svært ved at løfte, men som man nu vil "tørre af" på institutionslederen!), stå for den faglige ledelse af dagplejerne, stå for visitering af børn til begge områder, arrangere forældrebesøg hos dagplejerne, være ansvarlig for sikkerheds- og arbejdsmiljømæssige forhold i de enkelte dagplejehjem og stå for kompetenceudvikling af både institutionens personale og de tilknyttede dagplejere. Der er kun ét sted, institutionslederen kan hente tiden til alle disse ekstra opgaver, og det

er fra børnene i daginstitutionen, som derved vil få mindre tid med uddannet personale, hvilket vi på ingen måde kan leve med – der er tværtimod brug for langt mere faglært personale, hvis vi fortsat skal kunne tilbyde et kvalificeret pasningstilbud.

Det har de senere år været vanskeligt at finde børn nok til dagplejen, og bl.a. derfor kører dagplejen med underskud flere steder. Dette underskud vil med den foreslåede model skulle dækkes af institutionens budget, idet institutionslederen også får ansvaret for budgetoverholdelse og pladsudnyttelse i de tilknyttede dagplejer, og dermed også for eventuelle ubesatte pladser. Efter de senere års besparelser udgøres næsten hele institutionens budget af lønomkostninger, og hvis der skal afsættes midler til at dække et underskud fra dagplejen, så kommer det uvægerligt til at betyde nedskæringer på institutionens personale, og det er som også nævnt overfor aldeles uacceptabelt og i direkte modstrid med de aktuelle behov i institutionen.

De ovenfor skitserede arbejdsopgaver hører efter vores mening slet ikke hjemme hos en institutionsleder, og vi finder det ualmindelig frækt, at man også vil overlade ansvaret for dagplejens rentabilitet til de enkelte institutioner. Institutionernes budgetter er allerede skåret helt ind til benet, og det kan på ingen måde accepteres, at en ny struktur for dagplejeområdet får direkte skadelige økonomiske – og dermed personalemæssige – konsekvenser for daginstitutionerne.

Model 4 indebærer også, at de dagplejere, der er tilknyttet en institution, skal benytte institutionens faciliteter i løbet af ugen, og at børnene ved sygdom hos dagplejeren skal passes af institutionens personale. Vi spørger: Hvor skal de være? De fysiske forhold i Regnbuen tillader i hvert fald ikke, at der nogle dage kommer fire (eller otte eller tolv!) ekstra børn, og argumentet om, at det alligevel ikke er alle børn, der kommer hver dag er ubrugeligt – langt de fleste dage *er* stuerne fyldt, og disse dage vil man have et helt konkret pladsproblem, uanset at man statistisk set kan tælle sig frem til, at der gennemsnitligt set ikke er 100% fremmøde. Derudover er der som regel også flere grunde til, at nogle forældre vælger en dagpleje frem for en daginstitution, og det virker respektløst over for disse forældre at "liste daginstitutionen ind ad bagvejen" ved den foreslåede stærke, fysiske integrering af de to pasningstilbud. Løsningen er heller ikke fair over for daginstitutionens personale, der vil have meget svært ved at integrere disse "satellitbørn" i den eksisterende børnegruppe på en pædagogisk forsvarlig måde, og vi kan simpelthen ikke se, hvor resurserne skal komme fra, uden at de skal tages fra institutionens børn.

At den foreslåede model kommer til at betyde en øget arbejdsbyrde for daginstitutionens personalegruppe og mindre tid til børnene anser vi som givet, og det vil vi ikke byde hverken forældre eller personale. De seneste 15 år har personalet løbet stærkere og stærkere for at leve op til alle de nye krav og for at få hverdagen til at hænge sammen trods store besparelser. Vi har nu nået grænsen for, hvor langt personalet kan presses, og flere arbejdsopgaver vil derfor resultere i et dårligere pasningstilbud i kraft af mindre tid til det enkelte barn. I den netop offentliggjorte brugertilfredshedsundersøgelse svarer næsten 40% af forældrene, at de er utilfredse med den tid der er til det enkelte barn. Sammenholdt med, at hele 98% synes at netop tiden til det enkelte barn er "vigtigt" eller "meget vigtigt", går modellen midt imod alle ønsker fra de involverede parter, og den har meget lidt at gøre med, hvordan hverdagen rent faktisk ser ud i daginstitutionen.

Dagplejen og daginstitutionerne er to forskellige pasningstilbud, med hver deres særpræg og styrker. Den foreslåede model vil gradvist ophæve denne forskel, hvilket vi ikke kan bifalde. Lad os beholde de to områder som separate tilbud, så de århusianske forældre har et reelt valg – dermed vil man også undgå de forudsigelige problemer der vil ligge i at skulle integrere to personalegrupper, der kommer fra vidt forskellige arbejdskulturer, noget som modellen slet ikke tager højde for.

På bestyrelsens vegne

Mikkel Herold
Formand for forældrebestyrelsen
DII Regnbuen, Brabrand